

Τὰ πρὸς τὰ τέκνα φιλόστοργα αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα τοῦ τῶν κατωτάτων φυλῶν, δὲν ὑπερέχουσι κατὰ πολὺ τῶν ὁμοίων αἰσθημάτων τῶν ζῶων. Ὁμολογουμένως δὲ τινὲς τῶν ἀγρίων λαῶν ἔχουσιν ἀμβλύτερον τὸ αἶσθημα τῆς φιλοτεκνίας ἀπὸ πολλὰ τῶν εὐγενεστέρων ζῶων. Καὶ τοῦτο, διότι παρ' αὐτοῖς τὰ ἀκραφιῶς ζωικὰ ὀρμέφυτα ἐξαφανίζει ἢ κάπως ἀνεπτυγμένη νοημοσύνη. Καὶ αὐτοῦ τοῦ παχυνουστάτου τῶν ἀνθρώπων ὁ νοῦς ἐξετάζει τὸ μέλλον πλείτερον πάντων τῶν ζῶων. Προβλέπων δὲ τὰς οἰκογενειακὰς μερίμνας καὶ ἀνίας καὶ βάρη, ἐπειδὴ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένον ἀκόμη, θυσιάζει τὰ ἔκγονα ὑπὲρ τῆς ἰδίας εὐημερίας. Τὴν καταισχύνουσαν τὸ ἀνθρώπινον γένος παρατήρησιν ταύτην ἀναγκάζεται νά νομολογήσῃ ὡς ὀρθὴν καὶ βᾶσιμον πᾶς ὁ μελετῶν τὰς παρὰ διαφοροῖς λαοῖς κρατούσας συνηθείας τῆς ἐκτρώσεως καὶ τῆς παιδοκτονίας.

[Ch. Letourneau].

Ἀποφθέγματα ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Μετὰ τὰς ἀτυχίας αὐτοῦ ὁ Ἀννίβας, εὐρισκόμενος παρὰ τῆ Προυσίας, τῆ βασιλεῖ τῆς Βιθυνίας, συνεδούλευεν αὐτὸν νὰ συνάψῃ μάχην πρὸς τὸν ἔχθρον.

— Δὲν τολμῶ, εἶπεν ὁ Προυσίας· τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου δὲν οἰωνίζονται αἰσίαν ἐκθασιν.

— Καὶ τί λοιπὸν; ὑπέλαθε ζωηρῶς ὁ μέγας Καρχηδόνιος, περισσοτέραν πίστιν δίδεις εἰς ἕν ἑλεεινὸν πτώμα παρὰ εἰς τοὺς λόγους πεπειραμένου στρατηγοῦ;

Διηγούνται περὶ τοῦ Σκενδέρμπεη ὅτι, ἕνεκ τῶν πολλῶν νικῶν, ἃς ἤρατο κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ βώμης, ἀπέδωσαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν εἰς τὸ ξίφος του. Ζητήσαντος δ' αὐτοῦ τοῦ Μωάμεθ Β', ὁ Σκενδέρμπεης τὸ ἀπέστειλε προθύμως. Ὁ Ὀθωμανὸς μονάρχης, ἀφοῦ ἐζήτησε τὸ ξίφος ἐπὶ πολὺ, τὸ ἀπέστειλεν ὀπίσω, λέγων ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ πῶς ὁ Σκενδέρμπεης κατώρθωσε τοσαῦτα πράγματα μὲ τοιοῦτον ξίφος, ἐνῶ αὐτὸς εἶχε πολὺ καλλίτερα.

— Τὸ πιστεύω, ἀπεκρίθη ὁ Σκενδέρμπεης· ἀλλ' ἐγὼ, ὅταν τοῦ ἔστειλα τὸ ξίφος μου, δὲν τοῦ ἔστειλα μαζὶ καὶ τὸν βραχιονά μου.

Ἐκστρατεύων ποτὲ ὁ πρίγκιψ τοῦ Ὁράνζ, ἐτήρει μεγάλην μυστικότητα περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκστρατείας. Ὅτε δὲ τις τῶν ἀξιωματικῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῇ τὸ σχέδιόν του, ὁ πρίγκιψ τὸν ἠρώτησε·

— Καὶ εἴμπορεῖς νὰ φυλάξῃς καλῶς τὸ μυστικόν μου;

— Μάλιστα, στρατηγέ.

— Λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὠσαύτως.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄστειός τις, ἀπειλούμενος ἀπὸ πολλοῦ νὰ ζυλοκοπηθῇ ὑπ' ἄλλου, ὅτε τέλος αἱ ἀπειλαὶ ἐγένοντο ἔργα, ἔδωκε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως εἰπών· «Ἄ! τέλος πάντων! Καλλίτερα ἔτσι, ἀδελφέ· ἐγλύτωσα ἀπὸ τὸν καθημερινὸ ἐκεῖνο φόβο πού δὲ μ' ἄφινε νὰ ἡσυχάσω!..»

Μεταξὺ κυρίου καὶ ὑπηρέτου.

— Ἄκουσε, Γιάννη, παρατηρῶ ὅτι, ἀφ' ὅτου ἀπέθανεν ἡ γυναῖκά σου, κάθε ἡμέρα εἶσαι μεθυμένος, ἐνῶ προτιήτερα μόνον δυὸ φοραὶς τὴν ἐβδομάδα, τὸ ἔκαμνες. Κύτταξε, καυμένη, γρήγορα νὰ ξαναπανδρευθῆς, γιατί ἄλλοιῶς θὰ σὲ διώξω.

— Ἄχ, ἀφέντη, ἄφρησέ με νὰ τὴν κλάψω ἀκόμη λίγο καιρὸ τῆ μακαρίτισσα!

Ὁ ἔξοχος ὅσον καὶ εὐφυῆς δικηγόρος Κ* ἀνέλαθε νὰ ὑπερασπίσῃ ἐν τῆ κακουργιοδικεῖφ φοβερὸν κακούργον, ὃν ἐν τούτοις μετ' ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συνηγόρου, τὸ δικαστήριον κατέδικασεν εἰς θάνατον, ὅρισαν ἵνα ἡ ποινὴ του ἐκτελεσθῇ τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἐπέτειον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδίκης, ὁ κακούργος παραπονεῖται εἰς τὸν συνηγόρον του ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ τοῦ δοθῇ δικαιοσύνη.

— Ὅσφ γι' αὐτὸ, ἀπαντᾷ ὁ δικηγόρος, ἐνοια σου, καὶ τὴν δικαιοσύνη θὰ τὴν λάβῃς εἰς ταῖς 17 τοῦ μηνὸς.

ΛΛΗΘΕΙΑΙ

Δύο ζώφια, μυῖα καὶ κώνωψ, περίπταντο ἐσπέραν τινὰ ἐν τῆ αὐτῆ δωματίφ. Ἡ μυῖα παρετήρησε ποτήριον μέλιτος, καὶ ἐπιπτάσα ἐκάθησεν εἰς τὸ χεῖλος αὐτοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ πῆ· ἀλλ' ἐμπλακέντων τῶν ποδῶν αὐτῆς εἰς τὸ μέλι, ἐκ τῶν προσπαθειῶν ἃς κατέβαλεν ἵνα ἀπαλλαγῇ ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ ἐπνίγη. Ὁ κώνωψ τὴν εἶδε καὶ τὴν ἐνέπαιξε. — ὦ! ἐγὼ δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος νὰ ἐκτεθῶ εἰς παρόμοιον κίνδυνον, ἔλεγεν. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἀνάπτονται τὰ κηρία τῆς οἰκίας· ὁ δὲ κώνωψ γοητευθεὶς ἐκ τῆς λάμψεως ἵπταται περὶ αὐτὰ, προσεγγίζει κατὰ μικρὸν πρὸς τὴν φλόγα, καὶ κατακαίεται.